

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. אם על תורה יקריבו והקריב על זבח התורה חלות מצות בלולת בשמן וירקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרפכת חלת בלולת בשמן: ויקרא ז יב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא אוולד וכו' בין לפני כז"ל ומיצת הקריבה נמחק:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

התודה היתה באה

[illegible]

תבואות מוכה: ^א דאם מפקדן בשנת הקדש.
 ויהיו חולד ואלד מוכהן ויבין דילול
 להסתכר בחלו שירא לא בשל ^א ויולד
 הכי נמי טעונות להם: ^ב ויהי אבי נמי
 כסא ^א גוונא. כהיה וימך ^ב לוולד מרת
 מוכה: ^ג לפני כפרה טעונות להם: דלאס
 מתפקד בשנת הקדש לאחר כפרה אין
 טעונין להם דמותר לדמה היה ויולד
 לדמה ודבה להכי לפני כפרה נמי אין
 טעונות להם משום דלאין אדם מתפקד
^ד נדבה: ^ה כל שבחמא חסם. מפרש
 לקמן: ואילו נבי חסמל. אס נמחל להם
 כפרה רועה שאלו נמחל מהם לאל אומה
 שנמחלת לאחר שיפרו העבלים אס נמחלת
 שכיפרו העבלים רועה ואילו מרתה
 נכסא ^ו דלפרש מרתה וזכרה והפרש
 אחרת תחתיה ויהי טעונות שניה
 אס טענה להם דכתיב (ויקרא ו) יקריבו
 לאחר ולא חסם והכי קאמר כל שבחמא
 רועה נמחלת טעונה להם: שמואל כריכי
 פסריל ^ז ואלא דלפרש כזוד טעם פסרש.
 דשניה מהם אפילו נמחלת קודם שנמכרו
 העבלים להכי בשמואל אין טעונין להם:
 ורועה ^ח רועה רבי ימי נמחלת להם: דקאמר
 שמואל אפילו נמחלת קודם שנמכרו
 טעונה להם: ^ט ואלא גבי חסמל. אס הפרש
 נמי מרות לחמיהו טעם שאלו האמת
 מהם שניה תחתיה אין טעונה להם דכתיב
 יקריבו לאחר ולא חסם והכי קאמר כל
 שבחמא רועה נמחלת טעונה להם: אלא
 שמואל. לא סבר לא כריכי ולא כרעין: אלא
 דלפרש חסם טעמא מכות. ולד
 טעמא ומכירת טעמא וטעמא שמואל וזה
 ושנמכרו עבליה בחמר ושעביה שמה
 דלית להם הכי טענה רועה ודמיותה אין מרתה
 טעונה להם שאלו חסמל ^י מרות
 לחמיהו וכו' דהיינו כפרה עבליה דממה
 היה ^{יא} כל נמחלת להכי אין מרתה אין טעונים
 להם: ויפרו ויהי אחרת טעונה להם כריכי
 שמואל פסריל היה ואלא ^{יב} טעונין ליה
 רועה שאלו בשמואל איה ליה דלמר כל
 שבחמא רועה: ^{יג} מאי קמ'. שמואל לימא
 נהכלה כריכי טעונין: דאפוקי מדריב וימך
 דלמר דאם מפקדן בשנת הקדש. נולד:
 שמואל דלהכל כר' טעמה דה'
 טעמא ממות ולד חמלס חי ואין מתפקד
 בו ובמרתה אין טעונה להם: ^{יד} מרתה וכו'
 להסתמה. ע"ג דלא חמר עלי אס אכד
 הלהם מנחל חמר דליין דלמר ו'
 תמחיה בלחמה וכל זמן שיקר חנה קיים
 בלחמה: ^{טו} מ"ט להם ^{טז} נולל מרתה.
 דכתיב והקריב על זבח מרתה חלות

(ויקרא 1): ואין תודה לגלל לחם. משום הכי אכדה תודה אין מביא תודה
 לאחרת אף על גב דלחמה קיים יח^א אין מביא תודה אחרת: הפריש מעות.

דעז"י בת"י

[illegible]

פרק שמיני מנחות

מא קמשמע לן דקסבר רבי יוחנן מתכפר אדם בשבת הקדש.
משמע הכא דפשיטא לן דלית ליה לרבי יוחנן כן סבא אדם
משמע נמי דפרק בתרא דכריתות (דף כ.) דבעי ר' אלעזר ארס
מתכפר בשבת הקדש או לא אמר רבי יוחנן כמה שנים גלוי ציינו
ואל שבע הלה ו מנא מכלל דאמרה

ר' יוחנן חזן ועגל דלחא אמרה דמח
ולח תודה ומתורבת כה' ומייסח
דשמינן ותימנה דתמורה צפ' ליל
מערימין (דף כה.) אמר רבי יוחנן
הפריש חטאת מעוברת וילדה רלה
זה מתחבר רלה צוולדה מתכפר מרי
שעמא קפצור לא ר' יוחנן אס מרי
משוייר עוצר לא ר' יוחנן אס הוא והיה
ליה כמפריש שמי חטאות לאחריות
ולח זה מתכפר רלה בתעברה
ומתייב תסס ר' אלעזר ומסיק כמנא
ופריך רבא ממאי דשעמא דר' יוחנן
דאס שיירו משוייר דלמח היינו שעמא
דרבי יוחנן דלחא מתכפר בשצח הקדש
חל"צ רב המנונא מרבי רבי אלעזר
לתלמידא ר' יוחנן וידיד קמיה דר'
יוחנן ולא אהרן לוי הוי שניר ואס
אמרת שעמא דר' יוחנן משוס דלחא
מתכפר בשצח הקדש רלה לפרש
דווקא בחטאת שייך לומר שעמא
משוס דאס שיירו משוייר דאס חל"צ
דאינו משוייר משוס דעוצר יך אמו
לא היה מתכפר בשצח הקדש משוס
דקיימאן לן (נעשה דף י.) חמש חטאות
מתות ולו חטאת ר' אלל השמא
דעוצר לאו ר' יוחנן הוא מתכפר
צולד כצשמי חטאות לאחריות דמי
והא דקיימאן לן ולח חטאת מתה
מיוקומא דהפרישה ואח"כ נתעברה
אלל צולד תודה מתכפר אפי' הפרישה
ואח"כ נתעברה דלחא מתכפר בשצח
הקדש כדלמאס הכא וצכריתות (דף כו.)
ומתייבשצח צכר שמעמא דצכסון אמר
שמואל כל שצחטאת מתה צכודא היא
טעון לחס ומסיק שמואל כ"ש צכירא
ליה דלחא חמש חטאות מתות ורועה
לר"ש לית ליה כלל ושמואל מאי
קשמע לן לאפוקי מדרבי יוחנן הא
שפיר דאס לית לרבי צכסון נמי הוי
כלל דאס חס מתכפר בשצח הקדש
בחודה הכי נמי מתכפר בשצח הקדש
בחטאת ואינה מתה בחטאת ולכן
טעונה לתסס (כחודה אלל דאס חס
חזן מתכפר בשצח הקדש דאס כשפריש
חטאת מעוברת והוא לא מייקרי
שצח הקדש לר' יוחנן כיון דלאו יך
אמו הוא דאס שיירו משוייר ^א דהוה
ליה כמפריש שמי חטאות לאחריות
ואס דהפרישה ואחר כך נתעברה
הוה ליה ולח חטאת מתה ואין מתכפר
זה ויכולא זה בחודת חובה טעונה
לחס דמתכפר בשצח הקדש ומיחיה
קאס קשה דלקמן ^ב גבי הפריש חטאת
מעוברת מסיק דלמח אס שיירו

רועה ר'בי היכי משכחת לה. דרבי אשעיא אליבא דרבי אמר
כלאיתא בתמורה צפרק וולד חטאת (דף נד.):

הַפְּרִישׁ שתי חמניות מתבכר באחת מהן. לא זהפפרי
 בן אחר וזו דלס כן אין מתבכר בשנייה ואחברי
 באחת מהם שזעם באזהר שזלעס באחת מהם נחל לא חפרי
 דכל שאינו בזה אחר זה אפילו בבח אחת אינו כדלאתא בפי' האש
 מקדש (קדוש דף ג:) אלא כגון דלמר תיקדוש אחת מהן מתוך השמים
 כי' היא לתיקדשו ארבעים מתוך שמונים דלעיל אכל תיזר לדיקק
 דלא תיקסי אס אין ברירה דגבי תודה ששטתה על פי' מלות לא
 קשאו מזכירה כדפרישית לעיל [דף עח: ד"ה ליקדשו:]
 כולוה

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

בּו א ב ג מ״ פ״צ מלכות
פסוק״מ ה׳ ח:
בּו ד מ״ שס פ״ד הלכה ג:
בּח ה מ״ שס הלכה א:
בּח ו מ״ שס הלכה ה:
ל ז מ״ פ״צ שס הלכה יא:
לח ח מ״ שס הלכה יב:

שיטה מקובצת

[illegible]